

[Karl Olsen.]

ogsaa se med Velvilje paa, om der kunde skabes Mulighed for at give Aarskarakterer. Men paa den anden Side er vi indforstaaet med, at dette maa, om ikke med det samme, saa senere hen maaske, modsvares af en Aldersgrænse for, hvem der maa gaa paa Studenterkursus, for det er jo klart, at Studenterkursus kan komme til at konkurrere med, hvad man kunde kalde den naturlige Vej til Studentereksamen, nemlig Gymnasiet. Det er jo ingen Hemmelighed, at der paa Studenterkursus, vel navnlig her i København, gaar en Række Elever, som naturligt efter Alderen hørte hjemme i københavnske Gymnasier, og derfor rejser sig maaske paa et eller andet Tidspunkt Spørgsmaalet om en Aldersgrænse for Kursuselever.

Jeg er klar over, at det vil være vanskeligt at sætte en saadan i Øjeblikket, men Tanken lever og maa paa et eller andet Tidspunkt tages op til Overvejelse. Paa den anden Side kan man ikke nægte, at naar saa mange af de Aldersklasser, som naturligt hørte hjemme i Gymnasiet, alligevel søger til Studenterkursus, er det, fordi der i København ikke er Gymnasier nok. Jeg vil i denne Forbindelse gerne pege paa, at hvis Akademisk Kursus, det store Studenterkursus her i København, nedlægges, vilde det være godt, om vi fik en Erstatning — hvis Lærerne, som den højtærede Minister nævnte, vilde forsøge at føre det videre. Men alligevel rejser det Spørgsmaal sig, om det ikke nu er nødvendigt at undersøge Muligheden for at skabe et nyt Gymnasium i København, fordi der for mig ingen Tvivl er om, at naar der er saa mange af Aldersklasserne under 20 Aar paa Studenterkursus, ligger det i, at de københavnske kommunale og Stats-Gymnasier ikke i tilstrækkelig Grad kan optage dem.

Hvad angaar et 3-aarigt Aftengymnasium, ser vi i Lighed med den ærede foregaaende Ordfører med stor Velvilje paa Tanken og vil meget gerne medvirke til en grundigere Undersøgelse af dette Spørgsmaal, og jeg vil tro, at den højtærede Minister ogsaa i høj Grad vil medvirke til en saadan Undersøgelse.

Vedrørende Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg kun gøre nogle Bemærkninger til § 4, der vel nok maa siges at være Lovforslagets vigtigste Paragraf, idet den omhandler Tilskuddene til Studenterkursus. Mit Parti mener, det er betænkeligt at begynde en saadan Lovgivning med et udækket Underskud — ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget opgøres det til 51 000 Kr. Det er

muligt, at dette i nogen Grad kan opvejes ved det Raadighedsbeløb, som Undervisningsministeren har til Disposition, men under alle Omstændigheder er der et Underskud, og derfor vil vi i høj Grad støtte den højtærede Minister i hans oprindelige Tanke: at Procentsatsen ikke skal være $33\frac{1}{3}$, men derimod 40. Men det er en Detaille, om end en meget vigtig Detaille for Studenterkursus, som vi kan se paa i Udvalget.

Det ærede Medlem Fru Elin Appel var i sit Indlæg inde paa Slutningen af § 3. Mit Parti ser meget gerne den Bestemmelse opretholdt: at der efter Undervisningsministerens Skøn er Trang til et saadant Kursus paa det paagældende Sted. Vi er nemlig ikke interesserede i, at denne Bestemmelse, som aabner Mulighed for at forhindre et Kursus — og det er jo det, den gør —, udgaar, for man maa se i Øjnene, at disse forøgede Tilskud til Kursus kan friste Kommuner til hellere at ville se oprettet et Studenterkursus der, hvor der var naturlige Betingelser for et Gymnasium.

Alt i alt kan mit Parti i Hovedtrækkene varmt anbefale det foreliggende Lovforslag. Enkelthederne vil vi gerne drøfte i et Udvalg, og vi kan anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: De private Studenterkursus har ikke altid mødt alt for stor Velvilje fra Skolemyndighederne og heller ikke i alle Perioder fra Lovgivningsmagten. Man har fra Skolemyndighedernes Side set med en vis Skepsis paa Kursusuddannelse i det hele taget og har egentlig gennem sin Stilling til disse Kursus i nogen Grad villet medvirke til, at Uddannelsen skulde gaa den normale Vej: gennem Skolen, gennem Gymnasiet. Det er der jo ikke saa meget at sige til, men det maatte saa forudsætte, at der var Gymnasier i Landet i et saadant Omfang, at alle i Befolkningen havde nogenlunde ligelig Adgang til dem, men saadan er det jo ikke. Og selv om denne Forudsætning var til Stede, vilde jeg ikke mene, at Kursus var overflødige. De løser nemlig den Opgave at aabne Mulighed for, at unge, der i en lidt senere Alder faar Interesse for Læsning, kan faa de Forkundskaber, som nu engang er en Betingelse for at læse videre ved Universitetet. Selv om der blev oprettet nok saa mange Gymnasieskoler Landet over, vilde det jo aldrig være muligt at skaffe lige let Adgang til dem for alle i Landet, og selv om der kunde gennemføres en mere tilfredsstillende Ordning end den, vi har